

ĐỀ VĂN DÀNH CHO HỌC SINH KHỐI 11

BÀI TẬP 1.

Đọc đoạn trích sau và thực hiện các yêu cầu:

Ngày nọ, một thương nhân gửi con trai mình đến một nhà thông thái không ai bằng để nhờ ông dạy cho người con bí quyết để đạt được hạnh phúc.

Anh con trai đi ròng rã bốn mươi ngày xuyên qua sa mạc mới đến được tòa lâu đài nguy nga ngự trên núi cao. Nhà thông thái anh muốn tìm đang ở đó.... anh ta phải chờ suốt hai tiếng mới đến lượt mình được tiếp.

Nhà thông thái lắng nghe anh trình bày rồi đáp rằng hiện ông không rảnh để chỉ dạy anh về bí quyết của hạnh phúc. Ông bảo anh hãy đi xem khắp tòa lâu đài rồi hai tiếng sau trở lại. Anh con trai đi ròng rã bốn mươi ngày từ sa mạc mới đến được tòa lâu đài nguy nga trên núi cao.

“Nhưng ta yêu cầu anh làm hộ một điều”, nhà thông thái nói rồi đưa cho anh một muống con đựng hai giọt dầu “trong lúc đi xem thì anh cầm theo một muống này và nhớ đừng làm sánh dầu nhé”. Anh ta lên lầu, xuống lầu mắt không rời cái muống. Sau hai giờ anh quay lại gặp nhà thông thái. “Sao?” ông hỏi “Anh đã thấy cái tấm thảm Ba Tư quý giá trong phòng ăn của ta chứ?”. Cả cái vườn tráng lệ mà người làm vườn đã phải khổ công mười năm xây dựng? và những cuộn giấy da tuyệt hảo trong thư viện của ta nữa?” anh ta ngượng ngùng thú thật rằng chẳng hề để mắt đến gì khác vì cứ phải chăm chăm ngó nhìn muống dầu đã được giao phó. “Thế thì anh hãy đi thêm lần nữa và ngắm cho kỹ những thứ tuyệt mỹ trong thế giới của ta”, nhà thông thái nói. “Không thể đặt tin tưởng vào một người khi mình không hề biết người ấy sống trong một ngôi nhà như thế nào”. Yên dạ hơn, anh ta lại cầm muống đi một vòng. Lần này anh chăm chú xem xét những vật quý treo trên tường và trên trần nhà. Anh ngắm khu vườn có núi vây quanh với đủ thứ hoa thơm cỏ lạ và mỗi tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ đều được để đúng chỗ thích hợp. Trở lại gặp nhà thông thái, anh kể chi tiết tất cả những gì đã thấy. “Thế còn hai giọt dầu ta nhờ anh giữ đâu rồi”, nhà thông thái hỏi. Nhìn cái muống, anh ta hốt hoảng thấy mình đã làm sánh mất rồi. “Đây là điều duy nhất mà ta có thể khuyên anh: bí quyết của hạnh phúc là biết ngắm nhìn mọi thứ tuyệt mỹ trên thế gian này mà không hề quên hai giọt dầu trên muống”.

(Nhà giả kim – Paulo Coelho, tr.50,51,52)

Câu 1. Xác định phương thức biểu đạt chính của văn bản.

Câu 2. Chi tiết “*anh con trai đi ròng rã bốn mươi ngày từ sa mạc mới đến được tòa lâu đài nguy nga trên núi cao*” có ý nghĩa gì ?

Câu 3. Chỉ ra và phân tích hiệu quả của biện pháp tu từ được sử dụng trong câu văn sau: “*Đây là điều duy nhất mà ta có thể khuyên anh: bí quyết của hạnh phúc là biết ngắm nhìn mọi thứ tuyệt mỹ trên thế gian này mà không hề quên hại giọt dầu trên muỗng*”.

Câu 4. Nêu hai bài học mà anh/chị rút ra từ câu chuyện.

BÀI TẬP 2.

Đọc đoạn trích sau và thực hiện các yêu cầu:

Tuổi trẻ - tự bản thân nó đã là một tài sản, tự bản thân nó đã hàm chứa ánh sáng và hạnh phúc, khi bị dúi xuống bùn, cơ hội để nó vẫn tỏa sáng và thặng hoa sẽ lớn hơn so với khi bạn già đi. Lúc đó là lúc phép thử còn màu nhiệm, con tốt đó trong tay có thể còn phong Hậu; bạn có thời gian làm hậu thuẫn và chân trời vẫn còn gọi nhiều thôi thúc. Còn khi bạn đã lớn tuổi hơn, những xây xước đằng trước sẽ làm cho bạn ngần ngại, nếu bạn bị dúi xuống bùn thì rất có thể bạn sẽ tặc lưỡi nằm đó một mình, hoặc sẽ cố gắng vùng vẫy sao cho người khác cũng vậy bản lên luốc giống với bạn.

Tuổi trẻ có một thứ vốn ngầm rất đáng quý mà không phải ai cũng biết: sự cô đơn. Trái tim là một giống loài dễ hư hỏng. Nếu nó được no đủ, nó sẽ đổ đốn ngay lập tức. Hạnh phúc làm cho con người ta mềm yếu, người ta vui tươi với mọi thứ, người ta quên mất việc phải làm, người ta còn bắt đầu tặc lưỡi nhiều hơn với những thói quen xấu. Tình yêu là một giống dây leo khó chiều. Nó cần được thử thách và bị tấn công. Nếu bạn mớm cơm cho nó hàng ngày, chăm sóc nó quá no đủ, nó sẽ chết yếu.

(Theo Kênh14.vn)

Câu 1. Chỉ ra những thao tác lập luận của văn bản.

Câu 2. Vì sao tác giả lại cho rằng: *Tuổi trẻ - tự bản thân nó đã là một tài sản* ?

Câu 3. Anh/Chị hiểu như thế nào về ý kiến: *...khi bạn đã lớn tuổi hơn, những xây xước đằng trước sẽ làm cho bạn ngần ngại* ?

Câu 4. Anh/Chị có đồng tình với quan niệm: *Trái tim là một giống loài dễ hư hỏng. Nếu nó được no đủ, nó sẽ đổ đốn ngay lập tức* ?

BÀI TẬP 3.

Đọc đoạn trích sau và thực hiện các yêu cầu:

Trên quãng đường 16, 20 năm học tập, việc thất bại đôi lần là một tất yếu. Vì thế, khi các cháu nhận một điểm thấp, thay vì la rầy, hãy nâng đỡ giúp sức các cháu đi tìm lý do. Tìm được nguyên nhân, các cháu không lặp lại một lỗi nhiều hơn một lần. Chỉ nên xấu hổ khi có được điểm cao nhưng không phải do sức lao động của chính mình. Không có thành công nào là không phải trả giá, hạt giống gieo xuống đất phải chịu nắng mưa vùi dập rồi mới nảy mầm, đâm chồi. Giá trị thật của một người thì bền vững hơn nhiều so với giá trị ảo.

*(Trích Thư thầy giáo N.G.T.A gửi phụ huynh học sinh nhân ngày 20/11,
Nguồn Báo điện tử Dân trí ngày 20/11/2014)*

Câu 1. Văn bản trên sử dụng những phương thức biểu đạt nào ?

Câu 2. Văn bản trên sử dụng các biện pháp tu từ nào ? Chỉ ra và nêu hiệu quả của những biện pháp đó.

Câu 3. Tìm các ý chính của văn bản trên.

Câu 4. Văn bản gửi gắm tâm sự, tình cảm gì của người thầy giáo ?

BÀI TẬP 4.

Đọc đoạn trích sau và thực hiện các yêu cầu:

Nhà mẹ Lê là một gia đình một người mẹ với mười một người con. Bác Lê là một người đàn bà nhà quê chắc chắn và thấp bé, da mặt và chân tay răn reo như một quả trám khô. Khi bác mới đến phố, ai ai cũng chú ý đến đám con của bác: mười một đứa, mà đứa nhón mới có mười bảy tuổi! Đứa bé nhất hãy còn bé trên tay.

Mẹ con bác ta ở một căn nhà cuối phố, cái nhà cũng lụp xụp như những căn nhà khác. Chường ấy người chen chúc trong một khoảng rộng độ bằng hai chiếc chiếu, có mỗi một chiếc giường nan đã gãy nát. Mùa rét thì giải ổ rom đầy nhà, mẹ con cùng nằm ngủ trên đó, trông như một cái ổ chó, chó mẹ và chó con lúc nhúc. Đối với những người nghèo như bác, một chỗ ở như thế cũng tươm tất lắm rồi. Nhưng còn cách kiếm ăn? Bác Lê chặt vật, khó khăn suốt ngày cũng không đủ nuôi chường ấy đứa con. Từ buổi sáng tinh sương, mùa nực cũng như mùa rét, bác ta đã phải trở dậy để đi làm mướn cho những người có ruộng trong làng. Những ngày có người mướn ấy, tuy bác phải làm vất vả, nhưng chắc chắn buổi tối được mấy bát gạo và mấy đồng xu về nuôi lũ con đói đợi ở nhà. Đó là những ngày sung sướng. Nhưng đến mùa rét, khi các ruộng lúa đã gặt rồi, cánh đồng chỉ còn trơ cuống rạ dưới gió bắc lạnh như lưỡi dao sắc khía vào da, bác Lê lo sợ, vì không ai mướn bác làm việc gì nữa. Thế là cả nhà nhịn đói. Mấy đứa nhỏ nhất, con Tý, con Phún, thằng Hy mà con chị nó bé, chúng nó khóc lả đi mà

không có cái ăn. Dưới manh áo rách nát, thịt chúng nó thâm tím lại vì rét, như thịt con trâu chết. Bác Lê ôm ấp lấy con trong ổ rơm, để mong lấy cái ấm của mình ấp ủ cho nó.

(Trích *Nhà mẹ Lê* – Thạch Lam)

Câu 1. Xác định các phương thức biểu đạt có trong văn bản trên.

Câu 2. Xác định và phân tích tác dụng của phép tu từ trong câu văn sau: “*Dưới manh áo rách nát, thịt chúng nó thâm tím lại vì rét, như thịt con trâu chết*”.

Câu 3. Xác định nội dung của văn bản trên.

Câu 4. Theo anh/chị, qua văn bản, nhà văn đã thể hiện tình cảm gì đối với nhân vật ?

HẾT

Mọi thắc mắc vui lòng liên hệ
Cô Nguyễn Thị Nhụy (số đt Zalo: 0903937316) từ 15h00 đến 19h00 – 06/3/2020